

A település első írásos említése 1248-ban – IV. Béla király oklevelében – Serch névalakban történt, ekkor az egri püspökség birtoka volt. A török időkben hódoltsági területhez tartozott, népszámlálás csak 1786-ban történt, ekkor 631 lakost írtak össze. A település történetének legmagasabb népességszámát 1941-ben mérték 1743 fővel, mely azóta folyamatosan csökken. Az itt élők hagyományosan a Bükk erdeiből éltek: az erdei

mesterségek közül talán a legjelentősebb a mészégetés, illetve az égetett mész fuvarozása volt, mely során meszes-szekekkel bejárták az Alföld falvait. A falut ölelő hegyek déli lankáin kiegészítő foglalkozásként szőlőt termesztettek és borászkodtak, mely az utóbbi időben szerencsésen kezd újjáéledni – és a gyönyörű természeti tájak mellett idegenforgalmi vonzerőként jelenik meg a falu életében.

A községben mintegy 30 darab, a XX. sz. első felében, kőből épült, helyi védelem alatt álló parasztház található. Ezek egyike a Petőfi út 39. szám alatt lévő Községi Emlékház.

Itt tekinthető meg a falu 1890-1970 közötti életét bemutató fotókiállítás, továbbá vadászati trófeák, és a Hajnóczy-cseppkőbarlang feltárásának felvételei.

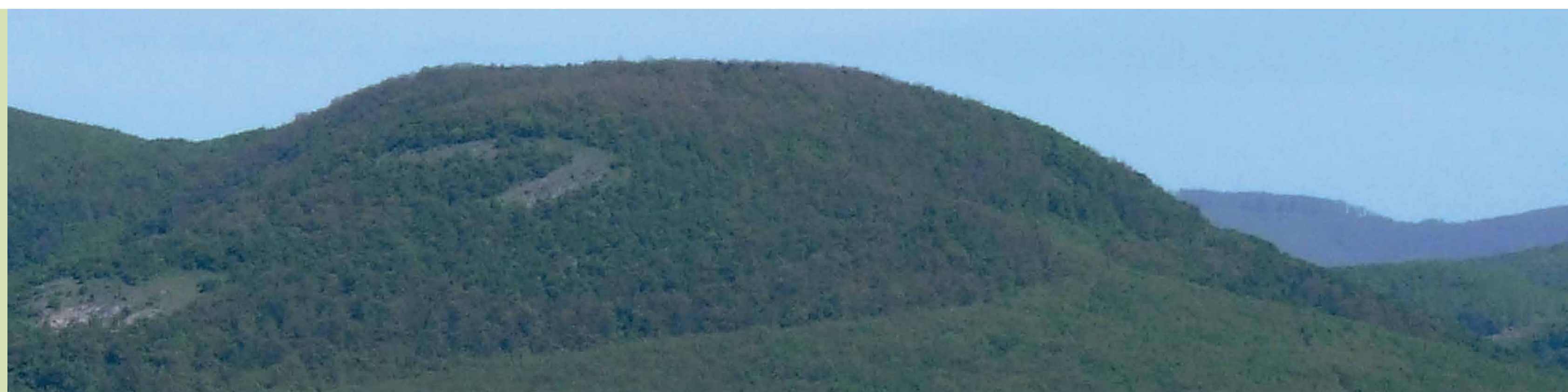

Bükkzsérc látképe az Alsó-hegyről

Kiállítások helyszíne a Községi Emlékház

A község felett emelkedő Hódos ormára egy különös természeti képződmény, a Patkó-sziklák vonzza tekintetünket. A mintegy 100 méter átmérőjű, körbe foglalható sziklás képződmény a népi legenda szerint Szent László király lovának patkónyomát őrzi.

A településtől ÉNY-ra látható Patkó-sziklák

A Pelyhe Pince felújított présháza

A községtől délre 1,5–2 kilométer távolságban két helyen is sorakoznak a riolittufába vájt borospincék: az Alsóhegyi- és a Baglyos pincesoron. Kiemelkedő az Alsóhegyi-, közismertebb nevén Felső pincesoron található Pelyhe Pince, melynek faragásait Soltész Sándor bükkzsérci tufafaragó mester készítette. Az életnagyságú faragásokon olyan borkészítéssel kapcsolatos jelenetek elevenednek fel, mint a „Szüretel a család” vagy a „Satulás és boroshordóba öntés”. A pince fölötti, 1865-ben épült présházban magánmúzeum nyílt a bor- és szőlőfeldolgozás eszközeivel. A félkör alakú épületrészben egy tájlevegő, háromfunkciós kemence (kemence, bográcszózó, sparherd) is helyet kapott.

A Pelyhe Pince tufafaragásai

A település műemléki oltalom alatt álló, copfstílusú római katolikus templomát (titulusa: Fájdalmas Anya) Eszterházy Károly egri püspök építtette 1776–1780 között feltehetően Franz József egri építésszel. A templom oltárképe Kracker János Lukács munkája 1779-ből. A község református temploma 1828-ban épült, a tornyot 1884-ben építették hozzá.

A római katolikus...

...és a református templom

